

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 11 september 2018 met nummer RvVb/A/1819/0053
in de zaak met rolnummer 1718/RvVb/0054/A

Verzoekende partij mevrouw **Linda PACKOLET**

vertegenwoordigd door advocaat Peter FLAMEY met
woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Jan Van
Rijswijcklaan 16

Verwerende partij de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

I. **BESTREDEN BESLISSING**

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 22 september 2017 de vernietiging van de stilzwijgende afwijzingsbeslissing, zoals verwoord in een beslissing van de verwerende partij van 6 juli 2017.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij, tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kapellen van 18 juni 2007 stilzwijgend afgewezen.

II. **VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING**

Met een beschikking van 9 juli 2018 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen vastgesteld dat het beroep op het eerste gezicht alleen korte debatten vereist.

De verzoekende en de verwerende partij dienen geen nota met opmerkingen in.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de behandeling van het dossier met korte debatten op de openbare zitting van 28 augustus 2018.

Advocaat Glenn DECLERCQ, loco advocaat Peter FLAMEY, voert het woord voor de verzoekende partij.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16

mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

IV. AMBTSHALVE ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE KORTE DEBATTEN

De voorzitter van de Raad stelt in de beschikking van 9 juli 2018 vast:

“ ...

1.

Met een arrest van 2 mei 2017 met nummer RvVb/A/1617/0811 heeft de Raad de beslissing van de verwerende partij van 13 mei 2015, waarbij aan de verzoekende partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het uitbreiden van een woning en het rooien van bomen op een perceel gelegen te 2950 Kapellen, Roerdomplei 16, met als kadastrale omschrijving 2950 Kapellen, eerste afdeling, sectie K, nummer. 7/2 V4, vernietigd.

De Raad overweegt in dit arrest het volgende: “De Raad oordeelt dat de verwerende partij de bestreden beslissing genomen heeft buiten de aan de verwerende partij in voormeld vernietigingsarrest opgelegde vervalttermijn. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing aangetast is door een bevoegdheidsoverschrijding zodat de bestreden beslissing moet vernietigd worden.”

2.

Met de bestreden beslissing van 6 juli 2017 wordt het administratief beroep van de verzoekende partij vervolgens door de verwerende partij stilzwijgend geacht afgewezen te zijn.

Op stilzwijgende vergunningsbeslissingen is het ongeschreven beginsel van behoorlijk bestuur van de materiële motiveringsplicht van toepassing. Dat beginsel vereist dat de beslissing steunt op in rechte en in feite aanvaardbare motieven waarvan het bestaan uit het administratief dossier blijkt.

Noch uit het dossier, noch uit de bestreden beslissing blijkt op welke gronden, in weerwil van haar beroepsargumenten, de stilzwijgende beslissing tot afwijzing van het administratief beroep van de verzoekende partij steunt.

Hieruit volgt dat de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing op het eerste gezicht de materiële motiveringsplicht geschonden heeft, zodat deze onwettig is.

Deze onwettigheid kan de Raad ertoe brengen om de bestreden beslissing te vernietigen onder meer met het oog op de rechtszekerheid en de duidelijkheid in het rechtsverkeer.

...“

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij put een enig middel uit de schending van de artikelen 4.3.1, 4.7.21 en 4.7.23 VCRO, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke

motivering van de bestuurshandelingen (hierna: Motiveringswet), de beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder in het bijzonder het motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel alsook uit de schending van het gezag van gewijsde verbonden aan het arrest van de Raad van 3 februari 2015 met nummer A/2015/0049 en de daarin opgelegde injunctie en tot slot ook uit de ontstentenis van de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag.

Met haar enig middel betwist de verzoekende partij in essentie de wettigheid van de bestreden beslissing in de mate dat het om een stilzwijgende afwijzing van het door haar ingestelde administratief beroep gaat. Zij benadrukt in dat verband de overschrijding van de eerder door de Raad opgelegde termijn om een nieuwe beslissing te nemen. Zij wijst er verder in het bijzonder op dat die bestreden beslissing geen formele motivering kent en dus onwettig is. Verder stipt zij aan dat, overeenkomstig artikel 4.3.1 VCRO, iedere vergunningsaanvraag getoetst moet worden aan de toepasselijke stedenbouwkundige voorschriften en een goede ruimtelijke ordening. In het verlengde daarvan stipt zij ook aan dat de materiële motiveringsplicht werd geschonden.

In haar nota met opmerkingen met betrekking tot de behandeling bij korte debatten, onderstreept de verzoekende partij in essentie de grond voor deze procedure en bevestigt zij de vaststellingen opgenomen in de hoger vermelde beschikking. Zij meent dat de onwettigheid waarmee de bestreden beslissing behept is, de Raad noodzaakt om de vernietiging uit te spreken. Tot slot benadrukt de verzoekende partij de noodzaak om bij wijze van injunctie een nieuwe en schriftelijk gemotiveerde beslissing door de verwerende partij mogelijk te maken.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 59, §1 Procedurebesluit bepaalt:

“De voorzitter van het College of de door hem aangewezen bestuursrechter kan ambtshalve onderzoeken of het beroep volgens de vereenvoudigde procedure kan worden behandeld of alleen korte debatten vereist.”

Uit deze bepaling volgt de bevoegdheid van de Raad om ambtshalve te onderzoeken of een beroep volgens de vereenvoudigde procedure kan worden behandeld of alleen korte debatten vereist.

Een zaak kan met korte debatten worden behandeld wanneer een vernietiging zich opdringt op basis van een middel dat onmiddellijk dermate duidelijk is dat een doorgedreven onderzoek niet noodzakelijk is.

2.

Met het arrest van 3 februari 2015 met nummer A/2015/0049 heeft de Raad de beslissing van de verwerende partij van 20 december 2012, waarbij aan de verzoekende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de uitbreiding van een woning en het rooien van bomen op een perceel gelegen te 2950 Kapellen, Roerdomplei 16, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie K, nummer 7/2V4, vernietigd. De Raad beveelt de verwerende partij, met datzelfde arrest, om een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de in die zaak tussenkomende partij en dit binnen een termijn van 3 maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.

Met het bestreden besluit verwoordt de verwerende partij op 6 juli 2017 de, als gevolg van de overschrijding van de voormelde termijn van 3 maanden, stilzwijgende afwijzing van het door de verzoekende partij ingestelde administratief beroep.

3.

Met haar enig middel betwist de verzoekende partij in essentie de wettigheid van de bestreden beslissing in de mate dat het om een stilzwijgende afwijzing van het door haar ingestelde administratief beroep gaat.

4.

Het beginsel van de materiële motiveringsplicht vereist dat de beslissing steunt op in rechte en in feite aanvaardbare motieven waarvan het bestaan uit het administratief dossier blijkt.

Noch uit het dossier, noch uit de bestreden beslissing blijkt op welke gronden, in weerwil van haar beroepsargumenten, de stilzwijgende beslissing tot afwijzing van het administratief beroep van de verzoekende partij steunt.

Hieruit volgt dat de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing de materiële motiveringsplicht geschonden heeft, zodat deze onwettig is.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

V. RECHTSPLEGINGSVERGOEDING

Aangezien de Raad toepassing maakt van de verkorte procedure bepaald in artikel 59/2 van het Procedurebesluit, is er volgens artikel 20/1, §2, derde lid van hetzelfde besluit geen verhoging van de rechtsplegingsvergoeding verschuldigd. De rechtsplegingsvergoeding wordt in de gegeven omstandigheden begroot op het basisbedrag van 700 euro.

BESLISSING VAN DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad vernietigt de stilzwijgende afwijzingsbeslissing van de verwerende partij, zoals tot uiting gebracht in het besluit van de verwerende partij van 6 juli 2017, waarbij het administratief beroep van de verzoekende partij, tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kapellen van 18 juni 2007 stilzwijgend werd afgewezen.
2. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij en dit binnen een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
3. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verzoekende partij, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 11 september 2018 door:

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zevende kamer,

Kengiro VERHEYDEN

Marc VAN ASCH